

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudcem Mgr. Bc. Vojtěchem Dědkem ve věci

žalobce: **K. V.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Jaroslavem Tomaníkem
sídlem Bartošova 16, 750 02 Přerov

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2024, č. j. X, ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2024, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 18 404 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta JUDr. Jaroslava Tomaníka, sídlem Bartošova 16, 750 02 Přerov.

Odůvodnění:

1. V této věci jde o žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením podanou dne 26. 2. 2024 z dosavadního „TP“ na průkaz „ZTP“. Úřad práce jeho žádosti nevyhověl. Podle žalobce je však posouzení zdravotního stavu nesprávné, jeho stupeň závislosti je vyšší. V této fázi celého příběhu jde o hledání odpovědi na otázku, zda žalobce jakožto osoba s poruchou autistického spektra má nárok na průkaz „ZTP“, či nikoliv, resp. zda se žalovaný dostatečně zabýval zdravotním stavem žalobce a tento správně posoudil.

2. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2024, č. j. MPSV-2024/243599-922 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci (dále jen „Úřad práce“) ze dne 5. 6. 2024, č. j. X. Rozhodnutím Úřadu práce byla zamítnuta žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením podaná dne 26. 2. 2024.

Obsah žaloby

3. Žalobce má za to, že posudková komise postupovala chybně, pokud nezajistila osobní účast žalobce. Osobní účast posuzované osoby je pravidlem, opustit ji lze jen v případě, když má posudková komise dostatek přesvědčivých podkladů k posouzení zdravotního stavu a odklon od tohoto pravidla je řádně odůvodněn. To se však v projednávaném případě nestalo. Zvláště za situace, pokud posudek posudkové komise řádně nezpracoval a nezahnul lékařskou zprávu MUDr. P. S. ze dne 3. 7. 2024, kterou žalobce předložil v průběhu odvolacího řízení. Z ní jednoznačně vyplývá, že u žalobce je přítomna výrazně snížená autonomie, poruchy orientace v prostoru, hlavně na cizích místech, doporučila doprovod při cestování. Podle zprávy je žalobce zcela odkázán na péči matky. Posudková komise tuto zprávu měla k dispozici, nikterak se s ní však nevypořádala.
4. Žalobce má za to, že posudek posudkové komise je nepřezkoumatelný, pokud není dostatečně konkrétní a neobsahuje individuální poznatky ve vztahu ke schopnosti žalobce orientovat se v prostoru. Žalobce poukazuje zejména na lékařskou zprávu MUDr. P. S. ze dne 3. 7. 2024, ze které vyplývají žalobcovo obtíže a stupeň postižení, avšak posudková komise se touto zprávou nezabývá, ačkoliv ji měla prokazatelně k dispozici.
5. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce je schopen orientace v domácím prostředí a je možná zhoršená schopnost orientace v exteriéru, aniž by odůvodnila, jak k tomuto závěru dospěla. Nejsou uvedeny žádné konkrétní, individuální poznatky ve vztahu ke schopnosti orientace u žalobce. Žalobce k žalobě přiložil znalecký posudek ze dne 31. 12. 2024 MUDr. V. T., dle kterého je žalobce zcela odkázán na péči matky jak doma, tak ve vnějším prostředí, bez ní není schopen samostatné existence a vychází pouze v jejím doprovodu.
6. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření zejména uvedl, že v rámci hodnocení nároku žalobce zohlednil veškerou dostupnou zdravotnickou dokumentaci, včetně žalobcem doložených lékařských zpráv. Dle posudku komise žalované (dále jen „PK MPSV“) žalobce splňuje svým zdravotním stavem podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“, nikoliv požadovaný vyšší stupeň průkazu.
8. Žalovaný uvedl, že účast posuzované osoby před posudkovou komisí by měla být pravidlem, nicméně žádný předpis tuto povinnost nestanovuje. PK MPSV měla k dispozici dostatečně doložený zdravotní stav žalobce, proto nebyla povinností osobní účast. Žalobce měl navíc možnost vyjádřit zájem účastnit s osobně jednání komise.
9. Žalovaný se dále vyjádřil k lékařské zprávě MUDr. P. S., která neuvádí, k jak závažným poruchám u žalobce dochází při orientaci v prostoru v cizím prostředí. Na základě této

zprávy proto nelze dospět k závěrům žalobce. Znalecký posudek předložený žalobcem poté vychází zejména z této zprávy a nepřináší žádné nové poznatky.

10. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobce

11. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného uvedl, že žalobce i jeho opatrovník jsou laici, nevyznají se v postupech posudkové komise a právních předpisech, které vymezují rámec její činnosti; takže argument žalovaného, že jim nic nebránilo se projednávání věci zúčastnit, je v tomto případě nepřiléhavý. Jestliže je pravidlem vyšetření posuzovaného ze strany posudkové komise, pak je to na její odpovědnosti a má to být ona, kdo zajistí účast posuzované osoby tím, že si ji pozve. Pokud tak komise neučinila pak odpovědnost nese jediné posudková komise.
12. Žalobce nesouhlasí s tím, jak žalovaný hodnotí lékařskou zprávu MUDr. S. ze dne 3. 7. 2024, toto hodnocení je nesprávné a čistě účelové. Jestliže žalovaný uvádí, že tato zpráva není v rozporu se závěry posudkové komise, pak zcela opomíjí obsah takové lékařské zprávy, v níž byla u žalobce zjištěna „výrazně snížená autonomie, poruchy orientace v prostoru, hl. na cizích místech, doporučen doprovod při cestování. Zvýš. psychická a ekonomická zátěž pro rodinu, a to i přes snahu rodiny pacienta co nejvíce učit samostatnosti. Zcela odkázán na péči matky“. Pokud žalovaný tvrdí, že „ani MUDr. S. ve své zprávě neuvádí, k jak závažným poruchám u žalobce dochází při orientaci v prostoru v cizím prostředí, resp. neodkazuje při svých úvahách na zdroj údajů a jejich validitu“, pak to měla být posudková komise, která se tímto měla zabývat, s lékařskou zprávou se vypořádat tak, že sama na jisto postaví, k jak závažným poruchám u žalobce dochází při orientaci v prostoru v cizím prostředí.

Posouzení věci krajským soudem

13. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. do 14. 11. 2024. Proto soud mohl vzít v úvahu pouze ty zprávy, které popisují zdravotní stav žalobce před tímto datem.
14. Posuzování zdravotního stavu občanů pro účely rozhodování ve věci sociálních dávek provádí posudkový lékař okresní správy sociálního zabezpečení a posudková komise žalovaného (§ 8 odst. 1, § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Posudek je pro správní orgány stěžejním důkazem. Musí být jednoznačný, určitý, úplný a přesvědčivý. Úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí je primárně posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že soudy nejsou příslušné posuzovat obsahovou správnost závěrů k tomu příslušných posudkových lékařů, neboť k takovému přezkoumání nemají potřebné odborné lékařské znalosti (viz rozsudky ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014-21, ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19, a ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS). Úkolem soudu je proto hodnotit tyto medicínské závěry z hlediska jejich jednoznačnosti, určitosti, úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104).
15. Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má dle § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek osoba s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra.

16. Podle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek platí, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.
17. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
18. Způsob zkoumání naplnění podmínek pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením rozvíjí § 34b zákona o poskytování dávek, podle něhož se při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace hodnotí zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby. Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, přičemž při hodnocení lze využít též principu srovnatelnosti. Funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace.
19. Prováděcím předpisem je prováděcí vyhláška, její příloha č. 4 stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace. Při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, se hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné.
20. Podle přílohy č. 4 odst. 1 písm. j) prováděcí vyhlášky lze za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru; u mírného stupně autistické poruchy se zachovanou přiměřenou komunikací a chováním v obvyklých situacích, s obtížným navazováním sociálních kontaktů, s projevy zvláštních nebo neadekvátních odpovědí na sociální stimulaci okolí,
21. Podle přílohy č. 4 odst. 2 písm. m) prováděcí vyhlášky lze za podstatné omezení schopnosti orientace na úrovni těžkého funkčního postižení orientace považovat psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru; u středně těžkého stupně autistické poruchy s nápadnými deficity ve verbální a nonverbální komunikaci, značně abnormálním nebo rušivým chováním, s výrazně redukovanou nebo výrazně abnormální reakcí na sociální stimulaci okolí

22. Rozhodující pro podřazení pod kategorii těžkého nebo středně těžkého funkčního postižení orientace jsou vyhláškou vymezené znaky, tj. existence psychického postižení, které se vyznačuje neschopností komunikace a orientace, bez ohledu na to, o jakou konkrétní poruchu se jedná.
23. Výklad přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky je zároveň třeba provádět s respektem k zákonným ustanovením, která provádí – zde § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek, který klade důraz na schopnost samostatné orientace v exteriéru (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2017, č. j. 33 A 51/2015–44).
24. Rozhodnutí správního orgánu závisí na posouzení zdravotního stavu, proto musí být zdravotní posudek (který je obligatorním důkazem v tomto řízení) náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti. Ten, kdo zdravotní stav posuzuje, si musí být vědom, že jeho role je především zprostředkující – má odborné informace srozumitelně a pokud možno komplexně vysvětlit „inteligentnímu laikovi“ tak, aby tento na jejich základě mohl o věci posuzované správně rozhodnout. Musí si přitom být vědom, že „inteligentní laik“ sice má duševní schopnosti porozumět těmto odborným informacím, ovšem pro jejich rychlé a patřičně důkladné pochopení mu chybí znalost širších souvislostí a celé řady základních principů, které odborníkovi připadají samozřejmé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Ads 17/2017-15).
25. Posudek správní orgány i soud hodnotí jako každý jiný důkaz, avšak lékařské posudky bývají v tomto typu řízení důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012–16, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013–19, a ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003–50).
26. Žalobce předně brojí proti postupu posudkové komise, která vydala posudek, aniž by žalobce osobně vyšetřila. K osobnímu vyšetření posuzované osoby Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně vyslovil, že toto vyšetření by mělo být pravidlem, od kterého se lze odchýlit pouze tehdy, je-li možno vypracovat jednoznačný, úplný a přesvědčivý posudek pouze na základě písemných podkladů. Případný odklon od tohoto pravidla musí být náležitě odůvodněn (viz rozsudek Nejvyššího správní soudu ze dne 17. 5. 2023, č. j. 6 Ads 100/2022-30, a tam odkazovaná judikatura). Posudková komise považovala dostupnou zdravotnickou dokumentaci za dostačující a neshledala důvod k osobní přítomnosti žalobce, o čemž jej informovala. Vycházela přitom taktéž ze žalobcem doložených lékařských zpráv. Zdravotnickou dokumentaci považovala za dostačující k projednání věci bez přítomnosti žalobce i k učinění posudkového závěru mimo jiné vzhledem k tomu, že mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly rozpory, které by se týkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Posudková komise tedy dostatečně zdůvodnila, proč nepovažovala za potřebnou osobní přítomnost žalobce.
27. Žalobce dále brojí proti postupu posudkové komise, resp. závěrům posudku a žalovaného, který je zjevně v rozporu s lékařskou zprávou MUDr. P. S. ze dne 3. 7. 2024. V průběhu řízení před správním orgánem byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou lékařkou

a PK MPSV. Výsledkem obou posouzení je závěr, že žalobce, vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, spadá mezi osoby se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek, není však osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona. Jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedený v bodě 1 písm. j) citované přílohy.

28. Žalobce na podporu svých tvrzení cituje pasáže z lékařské právy MUDr. P. S. ze dne 3. 7. 2024, kterou měla posudková komise k dispozici. Předně soud uvádí, že ačkoliv PK MPSV lékařskou zprávu ze dne 3. 7. 2024 vyjmenovává jako jeden z podkladů pro své posudkové závěry, žádným způsobem s tímto nálezem nepracuje a žádné závěry z něj neučinila. PK MPSV zcela pominula tuto lékařskou zprávu zahrnout do svého posouzení, navíc, pokud ani lékařský nález z Psychosociálního centra MUDr. P. S. ze dne 3. 7. 2024 není součástí spisového materiálu. Pokud proto žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 4 uvádí, že při vypracování posudku vycházela posudková komise z nálezu MUDr. S. ze dne 3. 7. 2024, nelze dát tomuto tvrzení zapravdu. Pokud tomu opravdu tak bylo, nevyjevila PK MPSV obsah tohoto nálezu a nevyvodila z něj žádné závěry podstatné pros samotné posouzení zdravotního stavu žalobce.
29. PK MPSV pracuje pouze s nálezem MUDr. S. ze dne 12. 6. 2024. Ten dospěl k závěru, že u žalobce je přítomna „výrazně snížená autonomie, poruchy orientace v prostoru, hlavně na cizích místech, doporučen doprovod při cestování, (...), zcela odkázán na péči matky“, případně „zcela odkázán na celodenní péči matky“. Posudek, z něhož žalovaný vycházel, však v podstatě pouze selektivně zrekapituloval obsah lékařských nálezů R. Ch. a MUDr. Ž. a následně konstatoval, že se neprokázalo omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni středně těžkého, zvlášť těžkého nebo úplného funkčního postižení. Mezi tímto závěrem a obsahem lékařských zpráv však chybí jakákoliv vazba. Posudek sice vychází u nálezu praktické lékařky R. Ch. ze dne 7. 3. 2024, dle které je žalobce „orientovaný“, což vyplývá i lékařské zprávy ze dne 22. 2. 2024, avšak nikterak posudek nevysvětluje, jakou provázanost to má s jeho závěry o středně těžkém funkčním postižení orientace, pokud z lékařské zprávy MUDr. S. vyplývá, že žalobce je zcela odkázán na péči matky, tj. zjevně ne zcela orientovaný. Z posudku není zřejmé, zda se posudková komise citovanými zprávami dostatečně zabývala a jak jejich obsah při posouzení zdravotního stavu žalobce hodnotila. Navíc, pokud posudek jako podklad uvádí lékařský nález praktického lékaře MUDr. V. Ž. ze srpna roku 2023, který však posudek nechává zcela opomenut, resp. není zřejmé, jaké závěry z něj posudková komise učinila. Posudek neobsahuje žádné vyjádření k žalobcově schopnosti či neschopnosti orientace v exteriéru ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek, ke schopnosti orientace v jakémkoliv prostředí a v sociálních situacích, k žalobcově schopnosti ani k uváděné potřebě neustálého dohledu (potřebě péče matky). Tento fakt vycházející z lékařské zprávy MUDr. S. ze dne 12. 6. 2024 ponechává posudek zcela bez komentáře. Z posudku není jasné, z jakých konkrétních důvodů posudková komise ke svému závěru dospěla, resp. závěry jednotlivých zpráv nekorespondují se závěry posudkové komise.
30. Závěry, k nimž PK MPSV v posudku ze dne 17. 10. 2024 dospěla, je třeba hodnotit jako neúplné, nesrozumitelné a nepřesvědčivé. S ohledem na vytýkané vady zdravotního

posudku komise žalovaného, který byl stěžejním podkladem napadeného rozhodnutí, nemůže být tento posudek dostatečnou oporou pro skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí. Z těchto důvodů považuje krajský soud posudek za nedostatečný a závěry žalovaného v tomto rozsahu za nedostatečně podložené. Je nutné, aby se posudková komise v dalším řízení výslovně vyjádřila ke skutečnostem vyplývajícím z posudkových podkladů (zejména těm, na které žalobce upozornil již v odvolání, tj. k lékařským zprávám MUDr. S. ze dne 3. 7. 2024 a 12. 6. 2024) a poté tyto skutečnosti vyhodnotila z hlediska schopnosti žalobce orientovat se v exteriéru [§ 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek; povinnost hodnotit vedle zdravotního stavu i funkční schopnosti osoby vyplývá z § 34b odst. 1 písm. a) zákona o poskytování dávek]. Zdravotní stav žalobce je dále třeba řádně vyhodnotit dle přílohy 4 odst. 2 bodu m) prováděcí vyhlášky. Posudková komise musí přezkoumatelně zhodnotit, zda zdravotní stav žalobce odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotními stavy uvedenými v této položce a uvést, které skutečnosti a z jakého důvodu při tomto posouzení považuje za rozhodující, případně které skutečnosti zmiňované žalobcem vyplývající z posudkové dokumentace, a proč, pro posouzení podstatné nejsou. Pokud by takové závěry nebylo možné učinit z dostupné zdravotnické dokumentace, bude třeba, aby posudková komise žalobce osobně vyšetřila.

31. Závěrem krajský soud uvádí, že žalobce v žalobě nenamítal nesprávné obsazení posudkové komise. Vzhledem k povaze zdravotního stavu žalobce by ovšem měla posudková komise zvážit, zda by nebylo vhodné, aby v ní zasedl lékař s odborností v oboru psychiatrie.
32. Žalobce k žalobě jako důkaz předložil znalecký posudek MUDr. V. T. ze dne 31. 12. 2024. Tento soud neprovedl. Nutno totiž zdůraznit, že pro rozhodování správních orgánů je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. K žalobcem doloženému znaleckému posudku soud uvádí, že posudková komise vychází zásadně z toho, jaký je zdravotní stav žalobce podle zdravotnické dokumentace a případně osobního vyšetření v době posuzování. Znalecký posudek však vychází z vyšetření provedeného znalcem dne 17. 12. 2024, tj. vychází ze skutkového stavu po vydání napadeného rozhodnutí. Soud proto není oprávněn k takovému důkazu přihlížet. Je proto nadbytečné provádět znalecký posudek k důkazu. Pokud je odborným lékařským vyšetřením v budoucnu zdokumentováno zhoršení zdravotního stavu žalobce, je možné podat novou žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Tak je tomu i v případě žalobce.

Závěr a náklady řízení

33. Krajský soud proto zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaného váže právní názor krajského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soudem zjištěné skutečnosti o funkčním postižení pohyblivosti a orientace žalobce v exteriéru vyvěrající z lékařské zprávy MUDr. P. S. vnesly důvodné pochybnosti do zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu. Je třeba, aby je žalovaný rozptýlil a skutkový stav vyjasnil tak, aby ho zjistil v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu. V dalším řízení

žalovaný vyžádá doplňující posudek posudkové komise, případně srovnávací posudek jiné posudkové komise podle námitek a návrhů žalobce a doložených důkazů.

34. Soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle § 9 odst. 5 advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb) platí, že ve věcech žalob, kasačních stížností a dalších právních věcí projednávaných podle soudního řádu správního je tarifní hodnotou 88 000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 5 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 4 620 Kč. Ze spisu soud zjistil, že advokát žalobce učinil ve věci tři úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, podání žaloby a replika k vyjádření žalovaného [§ 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve třikrát 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], tj. 13 860 Kč, která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši třikrát 450 Kč [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu], tj. 1 350 Kč. Za úkony právní služby tedy advokátu náleží 15 210 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobce byl v rozhodném období plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 3 194 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho advokáta náklady řízení ve výši 18 404 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 23. června 2025

Mgr. Bc. Vojtěch Dědek v. r.
samosoudce